

Sekretariatet:
Postboks 4596 Nydalen
0404 OSLO
Telefon: 23 40 06 80

FTU-sak: 15/782

(FR-sak: 15/1051)

Klager: Bjørn Olav Eliassen, Ekornstien 1, 4700 Vennesla

Innklaget: Ronny Emil Jakobsen, Håkon 7. veg 28, 4700 Vennesla

Saken gjelder: Kjøp av hund. Klage på overbitt og manglende levering av registreringsbevis. Krav om prisavslag, erstatning og oppfyllelse av kjøpsavtale. Delvis medhold.

I.

Sammendrag av faktiske forhold og partenes anførsler.

Den 24.6.2014 kjøpte klageren en Staffordshire bullterrier, født samme dag, av innklagde for kr 13 000,-. Det fremgår av saken at innklagde driver oppdrett av hund. Registreringspapirer for hunden ble ikke framlagt, men disse skulle ettersendes klageren.

Kjøpekontrakten inneholdt i vilkårenes punkt 1 følgende klausul: «*Hunder er bærere av en sum av arvelige anlegg, hvorav flere kan resultere i, eller betinge anlegg for sykdom eller lyter. Det henvises i den forbindelse til den informasjon som er tatt inn på side 3 og 4 i denne avtalen. Selv om hunden ved levering er funnet frisk og fri for sykdomstegn, jfr. veterinærattesten, kan det allikevel skje at hunden er bærer av anlegg som foran nevnt. Selgeren kan ikke garantere at hunden ikke senere kan utvikle lidelser hva enten disse måtte være arvelig betinget og/eller skyldes miljøpåvirkning. Med dette er avtalt de egenskaper hunden har eller måtte få.*» Og fra punkt 3 om «*Latente feil*» hitsettes: «*Skulle hunden utvikle sykdommer av avgjørende (invalidiserende) betydning for hundens sunnhet, og såfremt disse beviselig er medført eller oppstått i den tid hunden har vært hos selger, kan kjøperen kreve tilbakebetaling inntil kjøpesummen.*»

Klageren forklarer at innklagde på kjøpstidspunktet ikke informerte han om at hunden hadde overbitt. Dette oppdaget klageren kort tid etter overtakelsen hvorpå han kontaktet innklagde. Innklagde ga da beskjed om at hunden ville vokse av seg overbittet, men det skjedde ikke. Partene ble etterhvert enige om at klageren skulle tilkjennes en kompensasjon på kr 2 000,-, og beløpet ble overført han. Ifølge klageren var forutsetningen for denne forliksavtalen at forsikringen på hunden dekket ytterligere veterinær – og behandlingskostnader, noe innklagde angivelig også ga uttrykk

for. Det viste seg dog at klagerens forsikring ikke dekket behandling av hundens overbitt fordi sykdommen var medfødt. Hunden ble i perioden november 2014 til januar 2015 undersøkt og behandlet hos Grimstad Dyreklinikk AS, som konstaterte et overbitt på 1,5 centimeter utover normalt bitt, og at tennene i underkjeven ville komme til å gå opp i tannkjøttet i ganetaket samt hindre underkjeven fra å vokse riktig. De anbefalte derfor ekstraksjon av begge melkehjørnetennene i underkjeven, noe som ble utført henholdsvis den 17.11.2014 og 22.1.2015. I etterkant av inngrepet opplyste Grimstad Dyreklinikk AS at det kunne bli nødvendig med ekstraksjon av ytterligere en tann og at dette ville koste mellom kr 8 – 10 000,-.

Den 23.1.2015 reklamerte klageren skriftlig til innklagde med krav om prisavslag/erstatning og levering av registreringsbeviset. Klageren har til støtte for sitt syn framlagt vitneuttalelser fra henholdsvis Daniel Johanson, som også kjøpte valp fra samme kull hos innklagde, og fra Rune Eliassen, som var til stede både da klageren hentet valpen hos innklagde og da innklagde tilbød kompensasjonen på kr 2 000,-. Johanson har i e-post av 26.3.2015 forklart at da han forhørte seg om konsekvensene ved overbitt, ga innklagde beskjed om at hunden ville vokse det av seg og være uten betydning for avl og utstillinger. Senere fikk Johanson heve kjøpet av sin valp siden overbittet vedvarte og forsikringen ikke dekket behandlingsutgiftene. Eliassen har i brev datert 29.4.2015 bekreftet klagerens forklaring om at forliksavtalen ble inngått under den forutsetning at forsikringen dekket resterende kostnader.

Innklagde anfører at klageren fikk valget mellom en prisreduksjon på kr 2 000,- eller heving av kjøpet. Klageren valgte det førstnevnte, og innklagde avviser at han skal ha gitt lovnader om forsikringsdekning. Når det gjelder registreringsbeviset erkjenner innklagde at dette ikke har blitt levert i henhold til avtalen.

Forbrukertvistutvalget går i sakssammendraget ikke nærmere inn på partenes anførsler enn det som fremgår ovenfor. Utvalget har mottatt samtlige saksdokumenter og har satt seg inn i disse.

II.

Sakens gang. Påstand.

Saken ble ved klage av 13.2.2015 brakt inn for Forbrukerrådet, som den 11.3.2015 første gang henvendte seg skriftlig til innklagde. Saken ble henlagt som uforlikt ved Forbrukerrådets brev av 24.4.2015, og klagerens begjæring om innbringelse for Forbrukertvistutvalget er datert 3.5. s.å. og er rettidig. Oversendelse fra Forbrukerrådet til Forbrukertvistutvalget skjedde ved ekspedisjon av 19.5.2015.

Klageren har nedlagt prinsippal påstand om at innklagde skal betale han kr 7 000,- i prisavslag og kr 16 176,- i erstatning samt levere han registreringspapirer. Subsidiært krever klageren at innklagde betaler han kr 12 500,- i prisavslag og atter subsidiært kr 13 000,- i hevingsoppgjør.

Saken ble lagt frem i Forbrukertvistutvalgets møte den: 28.09.2015

III.

Utvalget ser slik på saken:

Med forbrukerkjøp menes salg av ting til en forbruker når selgeren eller selgerens representant opptrer i næringsvirksomhet, jf. forbrukerkjøpsloven av 21. juni 2002 nr. 34 (fkjl) § 1 andre ledd.

At innklagde driver oppdrett og salg av hunder som bigesjeft, og ikke som primær inntektskilde, utelukker ikke at det kan anses som næringsvirksomhet. Det er heller ikke noe vilkår at virksomheten er registrert i foretaksregisteret, jf. NOU 1993: 27 s. 34. Avgjørende må være om oppdretten er av en slik art og omfang at det er naturlig å karakterisere det som næringsvirksomhet. Det er gitt svært få konkrete opplysninger om innklagdes oppdrettsvirksomhet, men den synes å være vedvarende og av et visst omfang. Innklagde har heller ikke anført at kjøpet har skjedd i ren privat regi, og utvalget legger således til grunn at innklagde solgte hunden som profesjonell selger.

Forbrukerkjøpsloven er preseptorisk, jf. fkjl. § 3. Dette innebærer at det ikke kan avtales eller gjøres gjeldende vilkår som er mindre gunstig for forbrukeren enn det som følger av loven. Slik utvalget tolker kjøpekontraktens vilkår nr. 1 og 3, har innklagde tatt et forbehold mot ikke invaliderende sykdommer som viser seg etter kjøpstidspunktet, selv om de skulle vise seg å være arvelig betinget. Utvalget oppfatter således avtalepunktene som en innsnevring av mangelsansvaret etter forbrukerkjøpsloven, inkludert § 17 om «as is», og de kan således ikke gjøres gjeldende overfor klageren.

Selv om tingen er solgt ”som den er” eller med lignende forbehold, foreligger det en mangel etter fkjl. § 17 dersom selgeren har gitt uriktige opplysninger om tingen, eller unnlatt å opplyse om forhold ved tingen eller dens bruk som selger burde kjenne til, og som forbrukeren hadde grunn til å regne med å få, dersom unnlattelsen kan antas å ha virket inn på kjøpet. Det vil også være en mangel der tingen er i dårligere stand enn kjøperen hadde rimelig grunn til å forvente på bakgrunn av forbeholdet, kjøpesummens størrelse og forholdene ellers.

Innklagde har ikke imøtegått klagerens anførsler om at det på kjøpstidspunktet ikke ble informert om overbittet. Siden registreringspapirene heller ikke ble framlagt, kan klageren vanskelig lastes for ikke å ha undersøkt dette på egenhånd. At hunden hadde et så kraftig overbitt som i dette tilfellet må således anses som en mangel, både etter fkjl. § 17 første ledd bokstav a) og bokstav b), jf. fkjl. § 16 første ledd bokstav b). Manglende levering av registreringsbevis utgjør også en mangel.

Forbrukerkjøpsloven er som nevnt overfor preseptorisk, jf. fkjl. § 3. I herværende sak ble det imidlertid inngått en forliksavtale i etterkant av at mangelen ble avdekket, og i disse tilfellene står partene fritt til å finne en minnelig ordning så fremt den ikke anses urimelig etter avtaleloven § 36. Det avgjørende spørsmålet i herværende sak er hvorvidt en forutsetning for forliket var at øvrige veterinær – og behandlingsutgifter ble dekket av forsikringen. Til støtte for dette har klageren innhentet to vitneuttalelser, og innklagde har heller ikke kommentert disse forklaringene nærmere. Etter utvalgets oppfatning knyttet imidlertid forbeholdet om forsikringsdekning seg kun til erstatning for veterinærkostnadene. At hundens bruksformål ville kunne bli innsnevret som følge av overbittet, må derimot ha fremstått tydelig nok for klageren på tidspunktet for forliksavtalen. Prisavslag grunnet manglende mulighet til avl, utstillinger o.l. er således avskåret.

Klageren kan kreve erstatning for kostnader påført som følge av mangelen, jf. f.kjl. § 33. Det er kun dokumentert utgifter hos Grimstad Dyreklinikk AS på kr 12 812,-, og ikke kr 16 176,- som klageren krever. Videre er det ikke tilstrekkelig godtgjort at det vil tilkomme ytterligere utgifter ved nye medisinske inngrep, og det allerede refunderte beløpet på kr 2 000,- må komme i fradrag.

Etter dette plikter innklagde å betale klageren erstatning med kr 10 812,- samt levere han registreringspapirer på hunden.

IV.

KONKLUSJON

Forbrukertvistutvalget fatter slikt

Vedtak:

1. Ronny Emil Jakobsen plikter å betale Bjørn Olav Eliassen kr 10 812,-, kronertitusenåttehundreogtolv – 00/100.
2. Ronny Emil Jakobsen plikter å levere Bjørn Olav Eliassen registreringspapirer tilknyttet den påklagde hunden.

Oppfyllelsesfristen er 1 – én – måned fra vedtakets forkynnelse.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, den 28. september 2015

Mette Thorne Lothe

Henrik Tore Dahl

Hilde Hauge

Rett utskrift:

Pål Harald Asknes – saksbehandler